

THÀNH - KINH BẢO

NĂM THỨ 7

OCTOBRE 1937

SỐ 80

TÒA SOẠN BÁO :

Số 1, Phố Nguyễn-Trại

Hà-nội, Bắc-kỳ

THƠ VÀ TIỀN-BẠC

Xin gửi cho Mue-sơ W. C. Cadman

Quản-ly Thánh-Kinh Bảo

Hà-nội, Bắc-kỳ

LÊ MUA BÁO :

Một năm (12 số) giá 1p.00

Mỗi số 0p.15

Mua báo xin trả tiền trước

VIỆC KHẢN-CẤP—TRƯỜNG CHÚA-NHỰT!

VIẾT những chàm-ngôn gồm-chứa sự khôn-ngoaan thiên-thượng để đem ứng-dụng cho địa-vị hạ-giới của dân Đức Chúa Trời, vua Sa-lô-môn đã nói một câu sâu-sắc nhưt có thể làm phương-châm cho chúng ta giải-luận vấn-đề trên:—«Hãy dạy cho trẻ thơ con đường nó phải theo; dầu khi nó trở về già, cũng không hề lia khỏi đó» (Châm-ngôn 22: 6).

Họ dăng con trẻ cho chủ-nghĩa

NHIÊN-XEM thế-giới sao-xiên và bị chiến-tranh vui-dập ngày nay, ta thấy rõ người khôn-ngoaan trên đời hoàn-toàn đồng-y với Sa-lô-môn. *Mussolini*, nhà độc-tài nước Ý, dòi cho bằng được trẻ thơ. Khi chúng vừa mới lia khỏi tay mẹ bồng-âm, ông đã bắt đầu rèn-tập chúng để làm thành kế-hoạch chiến-tranh của mình, và nhồi vào óc chúng cái dục-vọng khôi-phục thanh-thể của đế-quốc La-mã hồi xưa. *Hitler*, chủ-tể nước Đức, đã chiếm được lòng kính-yêu, ngưỡng-mộ của bọn đồng-ấu và thanh-niên. Chỉ cần vận mây vô-tuyên truyền-thanh, ta sẽ nghe những tiếng mạnh-mẽ, trẻ-trung ở nước Đức hát bài có tinh-cách ái-quốc để chúc-tụng *Hitler*. Ông nhận-biết giá-trị của trẻ em đối với địa-vị

phủ-cường sau này của nước Đức. Chế-độ của nước Nga Sô-viết lại còn chặt-chẽ hơn, hết thầy con trẻ phải thuộc quyền kiểm-soát của chính-phủ, họ cố ghi-khắc vào tâm-tri non-nớt của chúng những lý-thuyết cộng-sản và sự ghen-ghét Thượng-Đế cùng mọi tôn-giáo. Họ làm như thế nào có lạ gì, vì tuổi thành-nhân khô bồi-sóa những điều đã ghi-khắc vào lòng-đạ người ta từ khi còn ấu-trì.

Một cơ-hội tốt cho Hội-Thánh

XET lẽ trên kia, chúng ta phải nói như Chúa *Jésus* phán thườ xưa rằng: «Con đời này... thì khôn-khéo hơn con sáng-lãng» (Lu 16: 8). Đi khắp Đông-dương, chúng tôi buồn-rầu vì nhận thấy rằng so với tổng-số tin-dồ, thì Hội-Thánh thì hoạt-dộng để diu-dật con trẻ vào trường Chúa-nhựt, lại đó chúng học-tập Kinh-Thánh và đem chân-ly ứng-dụng cho chính đời mình. Cách-ngôn Anh có câu: «Tri-thức tức là quyền-lực.» Vậy, nếu chúng không biết đạo thì sao hay nhận được quyền-phép của đạo? Chúng tôi ước-ao chẳng những con-cái tin-dồ, nhưng vô-số trẻ em ở thành-thị và thôn-quê, sẽ chịu ảnh-hưởng của Tin-Lành do các trường Chúa-nhựt chân-chính, linh-dộng và có lễ-chức hẳn-hoai. Bao phen ta được lòng cha mẹ vì mình ấu-yếm

con họ! Và, những trẻ em đó vẽ sau sẽ là người lớn, và một phần sẽ chiêm được địa-vị cao trong làng, trong nước, như chúng tôi thường thấy ở nhiều xứ khác. Ngay ở Bắc-kỳ đây thỉnh-thoảng cũng có công-chức nói với chúng tôi rằng mười hoặc hai mươi năm trước mình đã theo học trường Chúa-nhật ở Hà-nội. Vì vậy, dẫu chưa đầu-phục Đức Chúa Jê-sus, các ông ấy vẫn sẵn thiện-cảm với việc giảng Tin-Lành.

Phải tổ-chức trường ấy

UỐC chi Hội-Thành Đông-dương càng ngày càng nhận thấy sự cần-yếu và cơ-hội dẫu-dựa con trẻ đến cùng Đức Chúa Jê-sus. Xét ra vấn-đề trường Chúa-nhật là hệ-trọng khôn xiết, nên Hội-đồng thường-niên của Mãn-Hội đã cử một ủy-ban để mạch-bảo và giúp-đỡ các ông Mục-sư, Truyền-đạo mở-mang trường Chúa-nhật cho có hiệu-lực hơn. Ngoài các bài học trường Chúa-nhật đăng trong Thánh-Kinh Báo, hằng tuần sẽ in những truyện ngắn có tranh-ảnh cho các em bé. Ước-ao có thể phát tranh thường sau mỗi bài học. Lại nữa, muốn cho anh em giáo-hữu chú-ý đặc-biệt đến vấn-đề trường Chúa-nhật, nên đã đề-riêng Chúa-nhật 10 Octobre 1937 xin quý-vị Mục-sư, Truyền-đạo giảng về: «Thái-độ Đấng Christ và trách-nhiệm tín-đồ đối với con trẻ.» Rồi nên mở hoặc tổ-chức trường Chúa-nhật trong các chi-hội bấy lâu chưa làm việc ấy. Ở Âu-Mỹ mỗi một Hội-Thành «sống» đều có trường Chúa-nhật rất thịnh-đạt, thường là công-cuộc hệ-trọng nhưt của Hội-Thành. Về nghĩ lần trước, chúng tôi luôn luôn có dịp-liện giảng cho các trường Chúa-nhật. Một Chúa-nhật kia, trong chính chi-hội của chúng tôi ở xứ Gia-nã-dại, chúng tôi bắt đầu giảng từ hai giờ chiều cho năm lớp học-sanh, tuổi khác nhau, từ các em bé đến người lớn, rồi tới bốn giờ lại họp với ông hiệu-trưởng, thủ-quĩ, thư-ký và chừng hai chục giáo-sư, hết thầy là

anh em giáo-hữu. Mỗi ông bà giáo-sư phải chịu trách-nhiệm về học-trò lớp mình, thăm-viếng chúng khi đau-ốm hoặc vắng mặt, và gắng-gỏi giúp cho mỗi em hiểu-biết, tin theo Đức Chúa Jê-sus để được cứu-rỗi. Đành rằng một số chi-hội ở Đông-dương không thể làm việc rõ-ràng ngay, nhưng đó chẳng phải có cho ta thoái-thác. Phải do chức-vụ của trường Chúa-nhật mà dạy-đạo cho hết thầy con-cái tin-đồ và trẻ em ngoại-đạo, và nhưt là đất-đem chúng nhưt-định tin theo Đấng Christ.

Bi-quyết nên bậc danh-nhân

ĐỌC tiền-sử danh-nhân trong Hội-Thành, ta thường thấy các bậc ấy dâng tâm-hồn cho Chúa từ buổi ấu-trì. Lúc hoa lúp-lánh giọt sương, ta vội hái lấy vì như vậy hương thơm phảng-phất lâu lâu. Cũng một lẽ ấy, những ý-định và lời hứa trong những năm ấu-trì như giọt sương mát-mẽ chắc sẽ thơm-tho, tươi-đẹp suốt đời. Áp-đi-a tỏ cho Ê-li biết bi-quyết tâm-tinh đạo-đức mạnh-mẽ của mình rằng: «Kể tôi-tớ ông kinh-sợ Đức Giê-hô-va từ khi thơ-ấu» (I Vua 18: 12). Ngày nay chắc ông nói với bạn trẻ rằng: «Hãy ăn-ở như tôi đã ăn-ở. Hãy dâng mình cho Đấng Christ từ hồi thơ-ấu.»

Một tiền-trình rục-rở lạ-lùng

NHỮNG trường Chúa-nhật của Hội-thầy chi-hội Tin-Lành ở Đông-dương tổ-chức đó sẽ kết-quả thế nào? Nếu Chúa chưa tái-làm thì chỉ trong vòng mười năm, chắc-chắn số tín-đồ sẽ lằng gập bội phần, gồm những bạn thanh-niên nam nữ có chân-lý vinh-hiền của Tin-Lành ăn sâu vào linh-hồn, đến nỗi ma-quỉ khó mà khiến họ lầm-lạc. Nguyên Đức Chúa Trời cho mỗi chi-hội ở Đông-dương chẳng bao lâu sẽ có một trường Chúa-nhật đáng sánh với các nước Âu-Mỹ, dạy hàng trăm, hàng ngàn con trẻ đã sắp hàng dưới ngọn cờ của Cứu-Chúa Jê-sus yêu-quí, chớ không phải dưới ngọn cờ của một tay quân-phiệt nào.—T. K. B.